

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26.06.2015 r. powodowy (...) Fundusz (...) w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. N. kwoty 1734,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie, powołał się na nabycie od (...) Bank SA (pop. (...) Bank (...) SA) wierzytelności przeciwko pozwanej z tytułu umowy z dnia 09.12.2008r., na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 13.02.2015r. Wyjaśnił, że dług pozwanej wynosi 1734,43 zł, w tym należność główna w kwocie (...),37, skapitalizowane odsetki w wysokości 698,06 zł.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 30.07.2015 r. Referendarz w tutejszym Sądzie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądził kwotę 625 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty został zaskarżony przez pozwaną w całości. W sprzeciwie pozwana podniosła zarzut nie wykazania istnienia roszczenia w zakresie należności głównej i należności ubocznych, nadto podniosła zarzut niewykazania przejścia wierzytelności dochodzonej pozwem na stronę powodową i zarzut przedawnienia.

Po doręczeniu odpisu sprzeciwu strona powodowa, mimo zobowiązania Sądu, nie ustosunkowała się do podniesionych zarzutów i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Na rozprawę w dniu 09.12.2015r. nie stawiła się żadna ze stron, nie domagano się uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Fundusz (...)

w W. na podstawie umowy z dnia 13.02.2015 r. nabył wierzytelności od (...) Bank spółka akcyjna we W.. Z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji wynikało, iż nabyta została wierzytelność wobec M. N. z tytułu umowy z dnia 09.12.2008r.

Dowód : Umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika – k. 9-12, 13

W dniu 23.06.2015r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, z którego wynikało, iż powód nabył od S. (...) wierzytelność wobec M. N. w łącznej wysokości 1734,43 zł, z czego należność główna wynosiła 1036,37 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu – k. 8,

Powód w nieustalonym czasie wystawił zawiadomienie do M. N. o nabyciu wierzytelności od (...) Bank S.A. Zawiadomienie nie zostało przez nikogo podpisane. W dniu 21.05.2015r. (...) SA we W., wystąpiło do pozwanej o zapłatę kwoty 2154,87 zł

Dowód: zawiadomienie o cesji – k. 15

Wezwanie do zapłaty – k. 14

Sąd zważył, co następuje:

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwaną zarzutu nieistnienia roszczenia, braku legitymacji biernej po stronie powoda i zarzutu przedawnienia,

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów, które zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia miał stanowić art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Powód nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem. Sporne pozostawało więc zarówno istnienie jak i wysokość zadłużenia.

Przechodząc do zarzutu nieistnienia roszczenia stwierdzić należy co następuje. Nie ulega wątpliwości, że dłużnik przelanej wierzytelności może przeciwko jej nabywcy podnieść zarzut nieistnienia wierzytelności objętej przelewem wskutek tego,

że nigdy nie powstała (art. 513 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Ze względu na zakwestionowanie przez stronę pozwaną istnienia wierzytelności, strona powodowa powinna wykazać wystąpienie zdarzeń skutkujących powstaniem dochodzonych pozewem roszczeń. Ciężarowi temu strona powodowa nie podołała, za dowód dochodzonego roszczenia przedstawiając jedynie, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji oraz zawiadomienie o przelewie wierzytelności i wezwanie do zapłaty. Powód nie przedstawił żadnego dokumentu potwierdzającego kiedy i w jakiej wysokości miałyby powstać ewentualne zadłużenie. Zgodnie z art. 194 ust.1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach sekurytyzacyjnych (Dz.U. nr 146, poz. 1546 ze zm.), księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Zgodnie z ust.2 cytowanego artykułu moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ustępie pierwszym nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Treść tego przepisu, (wprowadzona w następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r., P 1/10 (OTK-A 2011, nr 6, poz. 53)), skutkuje niedopuszczalnością traktowania wyciągu z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego za dowód istnienia wierzytelności nabytej przez taki fundusz o mocy dowodu urzędowego i nakłada na fundusz ciężar wykazania istnienia tej wierzytelności przy użyciu innych adekwatnych środków dowodowych. Strona powodowa w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła natomiast z inicjatywą dowodową w tym zakresie. W rezultacie, zarzut niewykazania dochodzonych roszczeń okazał się również trafny.

Z uwagi na zasadność podniesionego zarzutu nieistnienia roszczenia, ewentualne badanie zarzutu przedawnienia byłoby bezprzedmiotowe.

Z podanych względów, na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w punkcie II sentencji wyroku. Pozwana wygrała proces w całości ponosząc koszty w postaci kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Strona powodowa jako strona przegrana powinna wrócić pozwanej poniesione koszty w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
- (...)
2. (...)